

Nr 29.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förlängd giltighetstid för vissa provisoriska ändringar av gällande tulltaxa.

(1:a avd.)

I en den 16 mars 1951 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 145, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att besluta, att den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan jämväl för tiden efter den 30 juni 1951 skall hava den lydelse, som angivits i den vid kungörelsen den 21 april 1950, nr 126, fogade bilagan.

Av statsrådsprotokollet i ärendet inhämtas bl. a. följande.

Genom förordningarna den 22 juni 1939, nr 347, och den 4 juni 1943, nr 292, med ytterligare tillägg till gällande tulltaxa infördes tilläggstullar för följande varuslag, nämligen blekt vadd av bomull, därunder inbegripen kardad bomull, vidare vissa damhattar samt slutligen vissa fajans- och porslinsvaror, avsedda för hushållsbruk. Förordningarna, som utfärdats i överensstämmelse med riksdagens beslut, gällde endast för begränsad tid. De ha vid olika tillfällen erhållit förlängd giltighet, senast genom förordningarna den 10 juni 1949, nr 319 och 320, varigenom giltighetstiden utsträckts till och med den 30 juni 1951. Emellertid har Kungl. Maj:t i propositionen nr 53 till 1950 års riksdag föreslagit, att bl. a. här ifrågavarande tilläggstullar skulle inarbetas i tulltaxan, vars ändrade lydelse i därav berörda delar dock endast borde gälla för tiden till och med den 30 juni 1951. Sedan riksdagen (r. skr. 103) bifallit förslaget, utfärdades den 21 april 1950 kungörelse (nr 126) om vissa tillfälliga ändringar i den vid tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 (nr 316) fogade tulltaxan.

De i tulltaxan sålunda inarbetade tilläggstullarna utgjorde för blekt bomullsvadd 15 kronor för 100 kg, för damhattar 50—75 öre per styck samt för fajans- och porslinsvaror 9—15 kronor för 100 kg. För närmare kännedom om tullavgifterna på dessa varuslag torde få hänvisas till tulltaxan, som i nu förevarande delar i gällande lydelse enligt kungörelsen nr 126: 1950 upptagits i bilaga till statsrådsprotokollet (prop. s. 3).

I skrivelse den 3 februari 1951 ha *generaltullstyrelsen* och *kommerskollegium* hemställt, att Kungl. Maj:t måtte avlåta proposition till 1951 års riksdag med förslag om att tulltaxan i nu berörda delar skulle från och med den 1 juli 1951 tills vidare bibehålla den lydelse, som fastställts genom kungörelsen den 21 april 1950, nr 126.

I likhet med generaltullstyrelsen och kommerskollegium har *departementschefen* förordat, att tulltaxan i här avsedda delar skulle bibehålla sin ändrade lydelse jämväl efter den 30 juni 1951. Departementschefen har vidare förklarat, att vissa förberedelser för en tulltaxerevision torde komma att igångsättas inom den närmaste tiden. Då frågan om tullarna å förevarande varuslag under alla förhållanden komme att omprövas vid revisionen syntes det icke erforderligt att giltighetstiden nu formellt begränsades.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,
att riksdagen måtte bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 145.

Stockholm den 10 april 1951.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Sjödahl, Heüman, Velander, Falk, Ramberg, Niklasson, Wehtje, Einar Eriksson och Spetz; samt

från andra kammaren: herrar Olsson i Gävle, Sandberg, Björklund, Jonsson i Skedsbygd, Orgård, Kristensson i Osby, Hagberg i Malmö, Nilsson i Kristinehamn, Persson i Svensköp och Kärrlander.